

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΒ΄.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1914

ΑΡΙΘΜΟΣ 532

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΑΝΤΡΗΣ. Γρουσουζινί (τέλος).
ΜΑΡΙΑ ΖΑΜΠΙΑ. Στήν άμμουδιά.
ΘΕΟΒΡΑΣΤΟΣ. Χαρακτήρες.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Ή έλληνοιά που ρήμαξε.
ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ. Χινόπορο.
ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ. Ή παταδιά του Δοξάτου.
Β. ΟΥΓΚΩ. Ρούϊ - Βλάς.
Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ. Δουλούδινη πορφύρα.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. — ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ. — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩ-
ΜΗ. — Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

Η ΠΑΠΑΔΙΑ ΤΟΥ ΔΟΞΑΤΟΥ

Τῆς σφάξανε τὸν παπά της οἱ Βούργαροι τῆς ἀτιμάσανε τὰ κοριτσάκια της καὶ τῆς τὰ σφάξανε. Κι ὄλ' αὐτὰ μπρὸς στὰ μάτια της. Καὶ ἡ ἴδια γεύτηκε τὸ Βουργάρικο πολιτισμὸ — μὴ θαρρεῖτε ! Καὶ τώρα κεῖ, σὲ μιὰ μάντρα, στὸ τέλος τῆς ὁδοῦ Τιμιολέοντα, στριμωγμένη σὲ μιὰ καλυβούλα, μὲ τὴ γριά μάννα της καὶ καὶ μὲ τὰ δυὸ της τάγοράκια, ποὺ ἀπὸ θάμα γλύτωσαν τὸ Βουργάρικο λεπίδι, τὴν ἀνακάλυψε — ποιὸς ἄλλος ; — ὁ Μαιτσούκας.

Τὴν ἀνακάλυψε — καὶ σώνει. "Ἄν τῆς ἔδωσε νὰ φάει, ἂν τῆς πῆγε χορήματα, ἂν τῆς ἔταξε πὸς θὰ προστατέψει τάνήλικα παιδιὰ της, δὲν ἔχει καμιὰ σημασία. Σώνει ποὺ τὴν ἀνακάλυψε, ποὺ πόνεσε, ποὺ δάκρυσε, ποὺ τῆς χάρισε τὴν ἐλπίδα.

Ναί, ἔτσι εἶναι. Καὶ φιλώνοντας τὸ λευκὸ καὶ τίμιο χέρι του ἡ παπαδιά τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ πνιγμένη :

— Σὲ λόγου σου ξαναβορῆκα τὸν παπά μου !

Ὁ Μαιτσούκας καὶ δώ, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἄλλη παρόμοια περίσταση, ἀναπληρώνει τὴν ἐπίσημη πολιτεία. Σωστότερα, τὴ συμπληρώνει. Γιατί ἡ Πολιτεία, πολλές φορές, δὲ βλέπει καὶ δὲν ἀκούει. "Ὅχι ἀπὸ ἀστοργία, μὰ ἀπὸ τίς ἄλλες πολλές φροντίδες της. Καὶ ὁ Μαιτσού-

κας τότε τῆς χρησιμοποιεῖ γιὰ λαγωνικό. Ὅσμιζεται, ψάχνει, ξετρουπώνει. Καὶ λέει, πότε στὴν Πολιτεία, πότε στὴν Κοινωνία, ἀνάλογα μὲ τὴν περίσταση :

— Νά, αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος σου !

.... Τὸ βράδι τῆς ἴδιας μέρας, ποὺ μὲ πῆγε στὸ καλύβι τῆς παταδιάς, ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ψήφισε τὴ σύνταξί του.

— Νά, τὸ δῶρο, συλλογίστηκα, τῆς παταδιάς τοῦ Δοξάτου !

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

— ΡΟΥΪ - ΒΛΑΣ —

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία παίχτηκε ἀρκετὲς βραδιὲς στὴ σκηνὰ τοῦ θεάτρου τῆς δας Μαρίκας Κοτοπούλη, μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν ἄξιον καλλιτέχνη Μῆτσο Μυράτ, ὁ ΡουΪ-Μπλάς τοῦ Οὐγκώ. Ἡ μετάφραση, στὴ ζωντανὴ μας γλώσσα, ποὺ καθιερώθηκε πιά γλώσσα τῆς σκηνῆς, σκαντάλιζε τὰ γνωστὰ καθαρευουσιάνικα τυφλοπόντικα, ποὺ βγήκανε σὲ κάπια φημερίδα καὶ ψέξανε τὸ θιάσο Κοτοπούλη γιὰτὶ ἱεροσόλυνε, λέει, παίζοντας τέτια μετάφραση, κι ὄχι μιὰ ἄλλη μακαρονίστικη καὶ μακαρονίστικη σὲ ὑπερκαθαρεύουσα κομμωμένη.

"Ἄν ἱεροσόλησε ὁ θιάσος, τὸ βλέπετε ἀπὸ τὸ κομμάτι οὐτὸ ποὺ δημοσιεύουμε σήμερα καὶ λυτούμαστε ποὺ δὲν ἔχουμε πρόχειρη καὶ τὴ μακαρονίστικη μετάφραση, ποὺ λιβανίζει ὁ κ. Ἀμπελάς, διὰ νὰ δημοσιέψουμε τὸ ἀντίστοιχο κομμάτι πλάι της.

Ἡ Β' ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΣ Γ' ΠΡΑΞΗΣ

ΡΟΥΪ - ΒΛΑΣ. — Καλὴν ὄρεξη, Κύριοι !

(Ὅλοι γυρίζουν. Σιωπὴ ἀπὸ ξάφνισμα κι' ἀνησυχία. Ὁ ΡουΪ-Βλάς σταυρώνει τὰ χέρια κ' ἐξακολουθεῖ κοιτάζοντάς τους κατὰματα.)

Ἀδέκαστοι Ὑπουργοί !

Σύμβουλοι ἐνάρετοι ! Μ' αὐτὸν λοιπὸν ἔσεῖς τὸν τρόπο ὑπηρετεῖτε, κλέβοντα; τὸ σπ'τι, ποὺ σῖ; τρέφει ! Χωρὶς νὰ κοκκινίζετε, διαλέξατε τὴν ὥρα, τὴ μαύρην ὥρα ποὺ θρηνεῖ, στὸ ψυχομικητῶ της, ἡ Ἰσπανία ! Ἄλλη δουλειὰ ἐδῶ κι' ἄλλη φροντίδα δὲν ἔχετε ἀπ' τὴν τσέπη σας λοιπὸν, κ' ὕστερα... δρόμο ! Ἀτιμασμένοι ! Τὴ στιγμὴ, ποὺ ἡ χάρμα σας πεδοῖνει, οἱ νεκροθάφτες; τῆς ἔσεῖς τὴν κλέβετε στὸ μνήμα. — Κοιτάξετε ὁμως γύρω σας, κοιτάχτε καὶ νεραπίητε ! τὸ μεγαλεῖο, ἡ ἀρετὴ τῆς Ἰσπανίας, όλα,